Literatura oral

[Refraneiro] B

Ben a tempo acode o que a tempo foxe.

Ben acaba o que ben está.

Ben veña abril coas súas augas mil.

Bo abrigo contra o frío é estar ben comido e ben bebido.

BIBLIOGRAFÍA

RODRÍGUEZ GONZÁLEZ, Eladio, Diccionario Enciclopédico Gallego-Castellano, Galaxia, 3 volumes, Vigo, 1958.